

La finestra oberta

ELISABET ZOPPETTI

Sancions a dues velocitats?

La premsa ha recollit que el 50% de les multes del país, han estat imposades a vehicles amb matrícula estrangera, que es reparteix per meitat entre francesos i espanyols.

He de suposar que l'altre 50% de sancions, corresponen a vehicles del país, que serà doncs cobrat per part del Servei de Policia. El procediment emprat fa que si no es procedeix a fer l'abonament, la multa o multes són enviades al Saig corresponent. L'interessat és notificat, a fi i efecte que procedeixi al pagament, i si, en el termini establert, que sols ser d'un mes natural no s'ha abonat la sanció, el Saig procedeix a l'embargament bancari.

La discussió no es planteja entorn de les nostres multes. Nostres, perquè són les multes de la gent del país que, difícilment, ens podem escapar del seu pagament. Em refereixo al 50% que correspon a persones no residents, siguin espanyols, francesos, o de qualsevol altra nacionalitat.

Des del punt de vista de la promoció turística, pot resultar incòmode –o potser donar mala imatge del nostre país– que tots aquells que han comès una infracció del nostre codi de la circulació, rebuin als seus domicilis una multa procedent del Principat. Tal és el parer del president de l'Automòbil Club d'Andorra, senyor Enric Pujal Torres.

Si admetem aquest fet, és a dir, no

cobrar les sancions als no residents, estem establint un doble raser, entre nacionals i estrangers. Aquesta qüestió és perquè reflexionem una estona.

Tampoc queda clar si aquest «perdó» generalitzat davant infraccions comeses dins el nostre territori s'aplicaria a les multes de tràfic o ha de ser més general. I si hem de buscar reciprocitat, pensem que quan els andorrans som sancionats per un cos de seguretat espanyol, només podem marxar amb el vehicle previ abonament de la corresponent sanció.

Si nosaltres hem de pagar les multes a Espanya i França, però els nacionals d'aquests dos països no han de ser «molestats», arribem a la conclusió que el nostre ordenament jurídic és d'inferior qualitat al seu, ja que nosaltres sí hem de complir i pagar.

Tots aquests dubtes ens poden portar a pensar que estem establint un mal precedent. Entenc que si un vehicle supera el límit de velocitat en un tram concret de carretera o en el moment de passar per l'interior d'un dels nostres pobles, això comporta un perill pels ciutadans que o bé circulen en altres vehicles o bé van a peu pel carrer tranquil·lament, confiant que el seu pas serà

respectat. No voldria pas que hom pogués entendre que s'estableix una mena de «patent de cors» per a tots els vehicles de matrícula estrangera al nostre país.

I què passarà quan un d'aquests vehicles tingui un accident en plena carretera per un excés de velocitat i alguna persona resulti amb danys, greus o lleus? O quan en passatge per un dels nostres pobles un excés de velocitat no doni temps suficient a un vehicle per frenar a temps i un vianant sigui atropellat. Ja no vull ni plantejar el resultat d'aquest accident. O és que els excessos de velocitat dels vehicles amb matrícula estrangera no produeixen accidents?

Que quedi clar: no m'estic posicionant ni a favor que els vehicles estrangers paguin les multes, ni en contra.

Tan sols he volgut mirar ambdós vessants d'una notícia que m'ha cridat l'atenció. Malgrat tot, no puc deixar de posar cullerada i dir que si m'aturen per posar-me una multa en el trajecte d'Andorra a Barcelona, per exemple, argumentaré que, en virtut de la reciprocitat i del turisme que faig al seu país, seria molt desagradable i incòmode que em sancionessin per un simple excés de velocitat.

Membre de la CPN de Progressistes-SDP